

"Yahudi milletinden daha ziyade rızık peşinde koşan olmuyor. Halbuki, zillet ve sefalet içinde en ziyade su-i maişete onlar maruz oluyorlar. Onların zenginleri dahi süfli yaşıyorlar." hâlihazırdaki vaziyetlerine bakılınca bu tespit nasıl anlaşılmalıdır?

"Hem Yahudi milleti hırs ile ribâ ile hile dolabı ile rızıklarını zilletli ve sefaletli, gayr-ı meşru ve ancak yaşayacak kadar rızıklarını bulması ve sahrânişinlerin, yani bedevîlerin, kanaatkârâne vaziyetleri, izzetle yaşaması ve kâfi rızık bulması, yine mezkûr dâvâmızı kat'î ispat eder."(1)

Üstad Hazretleri burada Yahudi milletinin dünyaya çok harîs olduklarını, bundan dolayı zillet ve meskenet cezasına çarptırıldıklarını ifade ediyor.

"Elbette onları insanların hayata en hırslı, en düşkün olanları olarak bulacak, hatta müşriklerden bile daha düşkün bulacaksın. Onların her biri bin sene ömür sürmeyi arzular. Halbuki uzun yaşamak kendisini azaptan kurtarıp uzaklaştıracak değildir. Allah, onların neler yaptığını görüp duruyor." (Bakara Suresi, 96)

Kazandıkları dünyalığın ve servetin de haram olan faiz yolu ile olduğunu, ama bu servetten tarih boyunca fayda görmediklerine işaret ediyor.

Zillet ve meskenet cezası ise, yersiz ve yurtsuz kalıp birçok devlete sığıntı olmalarıdır. Anadolu'daki tabirle *"Yahudiler varlık içinde yokluk çekiyorlar."* Yoksa sefalet ve süfli olmaları, fakir olmaları demek değildir. Varlıklı olmalarına rağmen gönül ve rahat-ı kalble o varlıklardan istifade edemiyorlar, demektir.

Bugün İsrail belki askerî ve siyasî olarak güçlü olabilir, ama emniyet noktasından da sürekli bir endişe içindedirler ki, bu da bir cihetle zillettir. Evet, servet içinde iken endişe ve korku ile yaşamak bir cihetle sefalet ve zillettir.

Yahudiler, her milletten daha ziyade dünyaya haris, kalpleri kasavetli, kibir ve inatları pek kuvvetli, kendilerinden başka milletlere hile ve fenalık yapmayı büyük bir meziyet bilen, kendi ırklarını diğer ırklardan üstün gören, diğer insanların ise kendilerinin kölesi olduğuna inanan bir millettir.

Yahudiler tarih boyunca hep yersiz ve yurtsuz kalıp her kavimden şiddetli tokatlar yemişlerdir. Bunun en yakın misali Alman Hitler'dir. Kaderin cilvesi ki tarihte bu zalim ve alçaklara şefkat sinesini açan hep İslam devletleri hususan Osmanlı olmuşken, hâlihazırda o tokat ve zilletin acısını Filistin'den çıkarıyorlar.

Avrupa ülkelerinin birçoğunda din hürriyetine, hatta hayat hakkına bile sahip olmayan Yahudilerin, tarih boyu en rahat, huzurlu ve serbest yaşadıkları yer Osmanlı devleti olmuştur. Osmanlı devleti zamanında birçok Yahudi grupları Osmanlı vatandaşı olmuştur. Sultan II. Murad zamanında Fransa'dan kovulan Yahudiler ile 1492'de İspanyolların elinden kaçan yüz bin kişilik Yahudi topluluğu Osman devletine iltica etmişlerdir. Kanuni Sultan Süleyman zamanında İstanbul'daki Yahudi nüfusu kırk bini buluyordu. Dünyanın en büyük Yahudi şehri sayılan Selânik'te ise nüfusun yarısından fazlası Yahudi idi. Osmanlıya sığınan Yahudiler başta Selânik, İzmir, İstanbul olmak üzere, Edirne, Bursa, Kudüs, Safed, Şam, Kahire, Ankara, Tokat ve Amasya gibi şehirlere yerleştirildiler. 1660 yılında Polonya ve Ukrayna'dan kaçan bir grup Yahudi de Osmanlı ülkesine yerleşti. Tarih boyunca Yahudi milleti, hile, fitne, haset ve hırsları yüzünden hiçbir millet tarafından sevilmemiş, hor görülmüş ve memleketlerinden kovulmuştur. Diğer taraftan zengin olmak ayrıdır; itibarlı, şerefli ve izzetli olmak ayrıdır. Nice insanlar vardır ki fakirdir, ama itibarlı ve şereflidir. Fakat bazı kimseler de vardır ki zengin olmalarına rağmen insanların nezdinde hiçbir itibar ve haysiyetleri yoktur. Bu iki şeyi birbirine karıştırmamak lazımdır. Zaten ayette de **"...onlara zillet ve meskenet darbesi vurulmuştur..."(Bakara, 61)** denilmektedir.

(1) bk. [Lem'alar, On Dokuzuncu Lem'a.](#)